

821 Dělníku Boží

transpozice 5

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Dě-l-ní-ku Bo-ží z králov-ské kr-ve, tys k dí-lu spá - sy byl po-vo-lán,

když své-ho sy-na a Pan-nu matku, svůj dvo-jí po - klad svě-řil ti Pán.

Nad jes-lič-ka-mi v betlémské no-ci co Bo-ží stráž jsi s an-dě-ly bděl;

ná-ma-hy den-ní lid-ské-ho dí-la s tebou po-zná - val náš Spa-si-tel.

Před evangeliem

2. Dělníku Boží, tesaři věrný,
tys Pánu světa zbudoval krov
a v domku chudém slyšels ty první
posvátnou hudbu Kristových slov.
Měla zvuk lidský a moudrost Boží
a tys jí duši otvíral rád.
Nauč nás také, pěstoune tichý,
pravdám posvátným své srdce vzdát.

Obětní průvod

3. Dělníku Boží, pro Dítě s matkou
denní chléb chystáš lopotou svou,
nečekáš za ni odměny jiné,
než úsměv díků v tváři těch dvou.
Ve službě věrné, ve službě stále
Bohu tak dáváš všechno, co máš;
podej i za nás na oltář svatý
trpký i sladký každý den náš.

4. Dělníku Boží, tvým celým domem
den za dnem stále vál Boží dech;
přesto jsi spěchal s rodinou svatou
do chrámu Páně v svátečních dnech.
Kázal tak zákon, toužila duše
po slavném Božím shromáždění,
k němuž se snáší z pahorků věčných
Hospodin, Bůh všech pokolení.

6. Pěstoune Kristův, příteli Boží,
u stolu tvého jídal Bůh sám;
ty nás veď nyní k hostině svaté,
v níž tělo své on podává nám.
Ať spojen s námi, se svojí církví,
kterou dal tobě do ochrany,
svůj život vlévá haluzím suchým,
on, vinný keř, nám zvěstovaný.

Přijímání

5. Dělníku Boží, Syna jsi hledal
na pouti v slavný Jeruzalém.
Našels ho v chrámě, jak slovem vroucím
Otcovu slávu zjevuje všem.
Pomoz nám najít vtělené Slovo
a věřit z hloubi upřímnosti,
že na nás čeká s toužebnou láskou
sám živý Kristus ve svátosti.

Závěr

7. Dělníku Boží, po díle dobrém
tělo i duši Bohu jsi dal;
v hodince smrti, tiché a zralé,
sám Boží Syn ti u lože stál.
Pros nyní za nás v království věčném,
na němž ti Pán dal královský díl,
aby i v naší hodině smrti
Kristus, Pán míru, přítomen byl.

Před evangeliem

2. Dě-l-ní-ku Bo-ží, te-sa-ři věr-ný, tys Pá-nu svě - ta zbu-do-val krov

a v domku chudém slyšels ty prv-ní posvátnou hud - bu Kristových slov.

Mě-la zvuk lid-ský a moudrost Bo-ží a tys jí du - ši ot - ví-ral rád.

Na-uč nás ta-ké, pěstoune ti-chý, pravdám po-svát - ným své srd-ce vzdát.

Obětní průvod

3. Dě-l-ní-ku Bo-ží, pro Dí-tě s matkou den-ní chléb chys - táš lo-po-tou svou,

ne-če-káš za ni od-mě-ny ji-né, než ú-směv dí - ků v tváři těch dvou.

Ve služ-bě věr-né, ve služ-bě stá-lé Bo-hu tak dá - váš všechno, co máš;

po-dej i za nás na ol-tář sva-tý trp-ký i slad - ký kaž-dý den náš.

Obětní průvod 2

4. Dě-l-ní-ku Bo-ží, tvým ce-lým domem den za dnem stá - le vál Bo-ží dech;

přes-to jsi spěchal s ro-di-nou svatou do chrámu Pá - ně v svátečních dnech.

Ká-zal tak zá-kon, tou-ži - la du - še po slavném Bo - žím shromáždě-ní,

k němuž se sná-ší z pahor-ků věčných Hos-po-din, Bůh všech po-ko - le - ní.

Přijímání

5. Dě-l-ní-ku Bo-ží, Sy-na jsi hle-dal na pou-ti v slav - ný Je-ru-za-lém.

Našels ho v chrámě, jak slovem vroucím Ot-co-vu slá - vu zje-vu-je všem.

Po-moz nám na-jít vtě-le-né Slo-vo a vě-řit z hlou - bi u-přímnos-ti,

že na nás če-ká s toužebnou lás kou sám ži - vý Kris - tus ve svá-tos-ti.

Přijímání 2

6. Pěstoune Kristův, při-te-li Bo-ží, u sto-lu tvé - ho jí-dal Bůh sám;

ty nás ved' ny-ní k hosti-ně sva-té, v níž tě-lo své on po-dá-vá nám.

Ať spo-jen s námi, se svo-jí cír-kví, kte-rou dal to - bě do o-chrany,

svůj ži-vot vlé-vá ha-lu-zím suchým, on, vin-ný keř, nám zvě-sto-va-ný.

Závěr

7. Dě-l-ní-ku Bo-ží, po dí-le dobrém tě-lo i du - ši Bo-hu jsi dal;

v hodín-ce smr-ti, ti-ché a zra-lé, sám Bo-ží Syn ti u lo - že stál.

Pros ny-ní za nás v krá-lovství věčném, na němž ti Pán dal krá-lovský díl, a -

by i v na-ší ho - di-ně smr-ti Kris - tus, Pán mí-ru, pří - to-men byl.